

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 261/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., bytom B., v ktorej namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6, 10, 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 NcC 15/05-37 z 31. mája 2005, sp. zn. 4 NcC 15/05 z 13. septembra 2005 a sp. zn. 4 NcC 15/05 z 13. októbra 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. mája 2006 doručená sťažnosť MUDr. D. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 6, 10, 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 NcC 15/05-37 z 31. mája 2005, sp. zn. 4 NcC 15/05 z 13. septembra 2005 a sp. zn. 4 NcC 15/05 z 13. októbra 2005.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podaním z 9. mája 2005 vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 7 C 107/05 podal námietku zaujatosti voči sudkyňiam JUDr. Z. K., JUDr. A. S. a JUDr. G. D., ktoré sa podľa neho správajú voči nemu „arogantne a porušujú zákony“. O jeho námietke krajský súd uznesením č. k. 4 NcC 15/05-37 z 31. mája 2005 rozhodol, že uvedené sudkyne nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Zo skutočnosti, že krajský súd uvedenej námietke zaujatosti nevyhovел, sťažovateľ vyvodil, že tieto sudkyne nachádzajú na krajskom súde „nezákonnú oporu“, čo je podľa neho „jasným prejavom gangsterského prepojenia súdov na Slovensku“.

Sťažovateľ 8. septembra 2005 doručil krajskému súdu dovolanie proti uzneseniu z 31. mája 2005. V dovolaní krajskému súdu vytýkal chybné rozhodnutie v súvislosti s nevyhlúčením sudkýň okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 107/05, ktoré označil za hlúpe a chybné. Dovolanie zároveň obsahuje hrubé urážky sťažovateľa voči sudcom okresného i krajského súdu a v jeho závere sťažovateľ požiadal o zrušenie uznesenia z 31. mája 2005.

Krajský súd následne toto podanie posúdil ako hrubo urážlivé a podľa § 53 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sťažovateľovi zaň uznesením sp. zn. 4 NcC 15/05 z 13. septembra 2005 uložil poriadkovú pokutu vo výške 10 000 Sk, pričom podľa obsahu poučenia v tomto rozhodnutí toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Podaním doručeným krajskému súdu 26. septembra 2005 sťažovateľ požiadal o zrušenie uznesení krajského súdu z 31. mája 2005 aj z 13. septembra 2005. Krajský súd následne vzhľadom na obsah doručeného podania uznesením sp. zn. 4 NcC 15/05 z 13. októbra 2005 uložil sťažovateľovi ďalšiu poriadkovú pokutu vo výške 25 000 Sk a súčasne v poučení uviedol, že toto rozhodnutie nie je možné napadnúť odvolaním.

Dňa 28. októbra 2005 bolo krajskému súdu doručené dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu z 13. októbra 2005, v ktorom súčasne požiadal aj o zrušenie uznesenia krajského súdu z 31. mája 2005.

Podľa názoru sťažovateľa mu dohovor a ústava zaručujú „*právo na slobodné vyjadrenie názoru na súdnictvo na Slovensku, to vonkoncom nie je zásah do autority súdu, to sú kritické kopance do stupidity súdu teda jadrná kritika, na ktorú má sťažovateľ právo, lebo je pravdivá a štát nemá vyrubovaním pokút bez súdneho pojednávania, zastrašovať sťažovateľa, to si môže sudkyňa O. ihneď odísť do stredoveku*“.

Sudkyňa krajského súdu JUDr. O. sa podľa neho jeho odvolaním doručeným 26. septembra 2005 vôbec nezaoberala, ale iba rozhodla o uložení mu ďalšej poriadkovej pokuty uznesením z 13. októbra 2005.

Nerešpektovaním sťažovateľom podaného odvolania, ako aj dovolania v tejto veci zákonná sudkyňa krajského súdu podľa neho „*ignorovala*“ jeho právo na spravodlivé súdne konanie a súdnu ochranu.

Sťažovateľovi boli následne doručené výzvy krajského súdu z 15. marca 2006 na dobrovoľné plnenie právoplatných uznesení z 13. septembra 2005 a 13. októbra 2005.

Podaním doručeným 24. marca 2006 adresovaným predsedníčke krajského súdu sťažovateľ podal sťažnosť na „*neskutočne hlúpe úkony sudkyne JUDr. A. O., bezhranične zaujatej osoby!!!*“. Sťažovateľ však podľa neho „*ako obyčajne*“ nenašiel oporu u predsedníčky krajského súdu, ktorú nezarazilo ani to, že sa krajský súd podaným odvolaním a dovolaním sťažovateľa vôbec nezaoberal „*konal ako blázon, čím hrubo porušil právo na účinný opravný prostriedok*“.

Sťažovateľ vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavnému súdu navrhol, aby rozhodol, že:

„*II. A. Všetky uznesenia vo veci 4 NcC 15/05 vydané Krajským súdom Bratislava Ústavný súd SR zrušuje.*

II. B. Základné ľudské práva MUDr. D. B. boli Krajským súdom Bratislava porušené. Porušené boli právo na spravodlivé súdne konanie v prítomnosti sťažovateľa a s dokazovaním a právo na súdnu ochranu; bolo porušené právo na slobodu prejavu

s pravdivým posúdením veci bez zásahu štátu; porušené bolo právo na účinný opravný prostriedok a zákaz diskriminácie,

II. C. Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť satisfakciu vo výške 200.000.- Sk do 15 dní od doručenia nálezu.“

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6, 10, 13 a čl. 14 dohovoru uzneseniami krajského súdu č. k. 4 NcC 15/05-37 z 31. mája 2005, sp. zn. 4 NcC 15/05 z 13. septembra 2005 a sp. zn. 4 NcC 15/05 z 13. októbra 2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesenie krajského súdu z 31. mája 2005 nadobudlo právoplatnosť 18. augusta 2005, uznesenie krajského súdu z 13. septembra 2005 nadobudlo právoplatnosť 23. septembra 2005 a uznesenie krajského súdu z 13. októbra 2005 nadobudlo právoplatnosť 27. októbra 2005.

Sťažnosť sťažovateľa z 9. mája 2006, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6, 10, 13 a čl. 14 dohovoru, bola podaná na poštovú prepravu 10. mája 2006 (ústavnému súdu bola doručená 12. mája 2006).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti v rámci predbežného prerokovania návrhu v zmysle § 25 zákona o ústavnom súde vychádza zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006